

opusdei.org

Správa od preláta (11. septembra 2024)

Pri príležitosti blížiaceho sa sviatku Povýšenia svätého Kríža sa prelát Opus Dei zamýšľa nad jednou zo siedmich viet, ktoré náš Pán vyslovil krátko pred svojou smrťou.

11.09.2024

Milovaní, nech Ježiš ochraňuje moje dcéry a mojich synov!

už o niekoľko dní budeme sláviť 14. septembra Povýšenie svätého Kríža.

Spomedzi lekcií, ktoré si vždy môžeme najlepšie osvojiť z rozjímania o Ježišovi na Kalvárii, navrhujem, aby sme teraz upriamili pozornosť na jednu zo siedmich viet, ktoré Pán vyslovil z tejto výšky: „Žízni“ (Jn 19, 28).

Kristus žízni po dušiach, po vykúpení sveta, po tom, aby priniesol svoje slovo a svoju lásku do všetkých srdc. To by malo byť výzvou pre každého z nás osobne zamyslieť sa nad nasledovnými otázkami: mám rovnaký smäd? Mám účasť na ohni, ktorý horí v Ježišovom srdci? Pobáda ma horlivosť za duše, nech som kdekoľvek? Nebojácne sa púšťam do toho, aby som zapálil ľudí, s ktorými sa stretávam, modlitbou, zadosťučinením, úprimným priateľstvom? Spolu so svätým Josemaríom môžeme pamätať na to, že naším poslaním je prinášať všetkým dušiam - uprostred sveta - oheň nášho Pána, ktorý uchovávame

vo svojom srdci: „Neži naprázdno. Buď užitočný. Zanechaj za sebou stopy. Vyžaruj svetlo svojej viery a lásky. Svojím apoštolským životom zotieraj bahno a špinu, čo zanechali nečistí rozsievачi nenávisti. A všetky pozemské cesty zapál Kristovým ohňom, ktorý nosíš vo svojom srdci“ (*Cesta, bod 1*).

Vyžarovať, zotierať, zapáľovať. Slovesá, ktoré sa stanú rastúcou realitou v našom živote do tej miery, do akej budeme kontemplovať zranené Ježišovo srdce a mocou Ducha Svätého sa zapálime v tom istom ohni. Pri iných príležitostiach som vám pripomenul, že *my nerobíme apoštolát, my sme apoštoli; my kresťania sme Kristus prechádzajúci po cestách zeme*. A napriek našej osobnej malosti to chceme robiť, s Božou milosťou, osvetľovať mysle jasným učením, zotierať osobným zadosťučinením

špinu hriechu, zapalať srdcia láskou.

Svätý Kríž sa prihovára nám všetkým. Nebojme sa milovať, darovať život v hojnosti, aj keď sa zdá, že ho sami strácame, lebo to tak nie je. Nebojme sa ukazovať svojím životom Krista, po ktorom tolko duší túži, často bez toho, aby o tom vedeli. „Musíme život a smrť Krista urobiť naším životom. Umŕtvovaním a pokáním odumrieť, aby Kristus z lásky mohol žiť v nás. Tak pôjdeme v jeho stopách, s túžbou stať sa spoluvykupiteľmi všetkých ľudí“ (*Krížová cesta, XIV. zastavenie*).

Najmä vy, ktorí ste chorí, ste obzvlášť účinnou oporou v túžbe priniesť Ježiša na každé miesto: zjednotení s Kristovým Krížom spolu s Máriou, ako ju budeme kontemplovať 15. septembra, svojím utrpením podporujete svet a ste zdrojom apoštolskej plodnosti.

Prosme Pána za nás všetkých v Diele
a v Cirkvi, aby skúsenosť utrpenia v
nás stále viac rozpaľovala svetlo
viery, istotu nádeje a oheň lásky a s
nimi aj radosť. Áno, aj radosť z kríža:
*lux in Cruce, requies in Cruce,
gaudium in Cruce!*

Ako som vám už oznámil, v
najbližších dňoch sa uskutoční nové
stretnutie odborníkov, ktorí skúmajú
možné úpravy Stanov Diela. Naďalej
sprevádzajme túto prácu svojimi
modlitbami.

So všetkou láskou Vás žehná

Váš Otec

Rím, 11. septembra 2024

.....